

Sygn. akt *XVII AmT 19/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	Protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 19 czerwca 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania *(...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 grudnia 2015r. Nr (...)(...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmT 19/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2015 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaną na podstawie art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 28 w związku z art. 180g ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 243 z późn. zm.), zwanej dalej „Pt”, oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wszczętego z urzędu dnia 26 maja 2015 r., w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., za niewypełnienie, w terminie do dnia 31 stycznia 2015 r., obowiązku złożenia Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanemu dalej „Prezesem UKE”, informacji określonych w art. 180g ust. 1 Pt za rok 2014 nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niewypełnienie, w terminie do dnia 31 stycznia 2015 r., obowiązku złożenia Prezesowi UKE informacji określonych w art. 180g ust. 1 Pt za rok 2014.

(decyzja k.4)

W dniu 12 stycznia 2016 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., wniosła odwołanie od tej decyzji wnosząc o uchylenie decyzji i umorzenie grzywny nałożonej powyższą decyzją. W uzasadnieniu odwołania podniesiono, że niemożność poprawnego złożenia dokumentów wynikała z braku organu reprezentującego spółkę.

(odwołanie k. 13)

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie k. 39)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. jest wpisany, pod numerem 309 do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, prowadzonego przez Prezesa UKE. Przedmiotem działalności powoda jest dostarczanie sieci telekomunikacyjnych i świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Przedsiębiorca w terminie do dnia 31 stycznia 2015 r. nie wypełnił obowiązku złożenia Prezesowi UKE informacji określonych w art. 180g ust. 1 Pt, za rok 2014 r.

Pismem z dnia 7 maja 2015 r. Prezes UKE powiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewypełnienie obowiązku złożenia Prezesowi UKE informacji określonych w art. 180g ust. 1 Pt, za rok 2014 r.

Jednocześnie Prezes UKE wezwał przedsiębiorcę na podstawie art. 210 ust. 3 Pt do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania wezwania, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2014 roku, niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Ponadto, Prezes UKE poinformował powoda, że w przypadku niedostarczenia danych dotyczących całkowitego przychodu osiągniętego w 2014 roku lub gdy dostarczone dane uniemożliwią ustalenie podstawy wymiaru kary, ma zastosowanie art. 210 ust. 3 Pt, na podstawie którego Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż 500 tysięcy złotych.

Powyższe zawiadomienie zostało skierowane na adres przy ul. (...) w G., pod którym działa Biuro (...). Wspomniany adres został ujawniony w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UKE w sprawie (...) w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej za niewypełnienie obowiązku złożenia Prezesowi UKE informacji określonych w art. 180g ust. 1 Pt za rok 2013, po tym, jak zawiadomienie o wszczęciu tego postępowania (pismo z dnia 7 sierpnia 2014 r. znak (...)), wysłane na adres (...) sp. z o. o. ul. (...) (...) (...) G., zostało zwrócone Prezesowi UKE w dniu 19 sierpnia 2014 r. z adnotacją „adresat wyprowadził się”.

Powyższe wezwanie zostało doręczone powodowi w dniu 12 maja 2015 r.

W dniu 15 czerwca 2015 r. do Urzędu Komunikacji Elektronicznej wpłynęło pismo (...) z dnia 10 czerwca 2015 r. zawierające oświadczenie, iż „w roku 2014 (...) (...) osiągnęła przychód w wysokości (...)”. Pismo Strony zostało opatrzone pieczętką Przedsiębiorcy i nieczytelnym podpisem.

Pismem z dnia 8 lipca 2015 r. Prezes UKE zawiadomił Stronę o przysługującym jej, na podstawie art. 10 § 1 Kpa, prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma.

Powyższe pismo zostało doręczone Stronie w dniu 13 lipca 2015 r.

Prezes UKE, postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 r., włączył do akt postępowania kopię decyzji Prezesa UKE nr (...) z dnia 24 listopada 2014 r. w sprawie nałożenia kary pieniężnej na powoda za niewypełnienie w terminie do dnia 31 stycznia 2014 r. obowiązku złożenia Prezesowi UKE informacji określonych art. 180 g ust. 1 PT za rok 2013.

Postanowienie to zostało doręczone powodowi w dniu 6 sierpnia 2015 r.

Pismem z dnia 18 września 2015 r. Prezes UKE wezwał Stronę do uzupełnienia braku formalnego pisma Przedsiębiorcy z dnia 10 czerwca 2015 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej w dniu 15 czerwca 2015 r.), polegającego na nieczytelnym podpisaniu pisma, poprzez uzupełnienie o czytelny podpis osoby, której uprawnienie do reprezentowania Przedsiębiorcy nie będzie budzić wątpliwości. Pismo zostało skierowane na adres Biura Obsługi Klienta Przedsiębiorcy i pozostało bez odpowiedzi.

W dniu 28 sierpnia 2015 r. Prezes UKE wystąpił do Centrum Personalizacji Dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Wydział Udostępniania Danych o udostępnienie ze zbioru PESEL informacji dotyczącej adresu zameldowania jedyne go wspólnika Spółki (...).

W odpowiedzi na wniosek o udostępnienie danych ze zbioru PESEL, pismem z dnia 19 listopada 2015 r. Prezes UKE otrzymał dane jednostkowe z PESEL R. W..

Prezes UKE, pismem z dnia 27 listopada 2015 r. wezwał Stronę do uzupełnienia braku formalnego pisma Przedsiębiorcy z dnia 10 czerwca 2015 r. (data wpływu do Urzędu Komunikacji Elektronicznej w dniu 15 czerwca 2015 r.), polegającego na nieczytelnym podpisaniu pisma, poprzez uzupełnienie o czytelny podpis osoby, której uprawnienie do reprezentowania Przedsiębiorcy nie będzie budzić wątpliwości. Powyższe wezwanie zostało skierowane na adres siedziby Przedsiębiorcy wskazany w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego oraz na adres jedyne go wspólnika Strony R. W.. Pismo wysłane na adres jedyne go wspólnika Strony Pana R. W. doręczono w dniu 30 listopada 2015 r. Pismo skierowane na adres siedziby Przedsiębiorcy ujawniony w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, z uwagi na nieobecność adresata, zostało awizowane w dniu 1 grudnia 2015 r., a następnie w dniu 9 grudnia 2015 r. Po upływie 14-dniowego okresu przechowywania przesyłki w placówce pocztowej (...) S.A. z siedzibą w W., w związku z niepodjęciem jej w terminie 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia o pozostawieniu pisma (tj. 1 grudnia 2015 r.), przesyłka została zwrócona do Prezesa UKE w dniu 28 grudnia 2015 r. z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”.

Prezes UKE, pismem z dnia 4 grudnia 2015 r. poinformował Stronę, iż zgodnie z art. 10 § 1 Kpa przysługuje jej prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Powyższe pismo, wysłane na adres jedyne go wspólnika R. W., zostało doręczone Stronie w dniu 4 grudnia 2015 r.

W dniu 24 grudnia 2015 r. do Urzędu Komunikacji Elektronicznej wpłynęło pismo Przedsiębiorcy, przesłane w odpowiedzi na pismo Prezesa UKE z dnia 27 listopada 2015 r., wzywające Stronę do uzupełnienia braku formalnego pisma Przedsiębiorcy z dnia 10 czerwca 2015 r. Wspomniane pismo zawiera oświadczenie, iż „W roku 2014 (...) sp. z o. o. z siedzibą przy ulicy (...) w G. osiągnęła przychód w wysokości (...)” i opatrzone zostało pieczętą Przedsiębiorcy oraz podpisem osoby o nazwisku S.. Do powyższego pisma nie został dołączony dokument wykazujący umocowanie osoby podpisanej pod tym pismem do reprezentowania Przedsiębiorcy.

W dniu 30 grudnia 2015 r. wydana została decyzja zaskarżona w niniejszym postępowaniu.

W dniu 19 stycznia 2016 r. wpłynęło odwołanie powoda od tej decyzji do której dołączono protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 28 lutego 2014 r., na którym przyjęto uchwałę o powołaniu M. D. na stanowisko prezesa zarządu ze skutkiem na 4 stycznia 2016 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił go na podstawie: następujących dokumentów z akt administracyjnych: zawiadomienie k. 1, potwierdzenie odbioru k.3, pisma k. 4, CIT 8 k. 5-11, pisma k. 13 i zwrotki k.14, kopii decyzji k. 15-17, postanowienia k. 18, pisma k. 21, zwrotka k. 22, pisma k. 23, udostępnienie danych PESEL k. 25, pisma k. 27, zwrotki k. 28 i 29, oświadczenia k. 33, decyzja k. 36-44, z akt sądowych: odpis z rejestru k. 12, k. 38, protokołu k.

46. Powyższe dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania i Sąd przyznał im moc dowodową.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 180g ust. 1 Pt, w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji przedsiębiorca telekomunikacyjny, w terminie do dnia 31 stycznia, składa Prezesowi UKE, za rok poprzedni informacje o:

- 1) łącznej liczbie przypadków, w których uprawnionym podmiotom, Służbie Celnej, sądowni i prokuratorowi były udostępnione dane, o których mowa w art. 180c ust. 1 Pt;
- 2) czasie, jaki upłynął między datą zatrzymania danych a datą złożenia przez podmioty, o których mowa w pkt. 1, wniosku lub ustnego żądania o ich udostępnienie;
- 3) łącznej liczbie przypadków, w których wniosek lub ustne żądanie, o którym mowa w pkt. 2, nie mógł być zrealizowany.

Obowiązek ten uchylony został ustawą z dnia 15 stycznia 2016 r. nowelizującą Prawo telekomunikacyjne, która weszła w życie w dniu 7 lutego 2016 r. (Dz.U. 2016 poz. 147).

Zgodnie z art. 2 pkt 27 Pt przedsiębiorcą komunikacyjnym jest przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:

- a) świadczenia usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług”,
- b) dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących, zwany jest „operatorem”.

Zgodnie natomiast z art. 10 ust. 1 Pt, „działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. (...)”.

Okolicznością niezaprzeczoną przez powoda było, że był wpisany, pod numerem 309 do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, prowadzonego przez Prezesa UKE. Nie ulega więc wątpliwości, w świetle postanowień art. 180g ust. 1 Pt, że był zobowiązany do składania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 stycznia 2015 r., informacji wymienionych w art. 180g ust. 1 Pt za rok poprzedni. Obowiązku tego nie wypełnił, co przyznał w odwołaniu (k. 13). Przewidziany w przywołanym przepisie obowiązek informacyjny miał charakter stały i winien być realizowany przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego bez odrębnego wezwania skoro wynikał bezpośrednio z przepisów prawa.

Okoliczności podniesione w odwołaniu dotyczące braku organu reprezentującego spółkę jako przyczyna niewykonania obowiązku z art. 180g ust 1 PT oraz dokumenty dołączone do odwołania (protokół nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników k. 14) nie stanowią przesłanki zwalniającej spółkę z odpowiedzialności za zaniechanie jego wypełnienia. Z tych względów Sąd oddalił wnioski dowodowe zgłoszone w odpowiedzi na odwołanie: o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka D. C. na okoliczności kiedy została odwołana z funkcji członka zarządu powoda, przyczyn tego odwołania, oraz na okoliczność czy spółka miała pełnomocników lub prokurentów oraz kto złożył sprawozdania finansowe za lata 2013 i 2014, a także w jaki sposób spółka wykonywała działalność telekomunikacyjną w 2014 r. jako nieistotne dla rozstrzygnięcia.

Sąd oddalił także wniosek o przesłuchanie w charakterze strony osoby reprezentującej powoda na okoliczności prawidłowego przebiegu postępowania administracyjnego, właściwej reprezentacji powoda w toku postępowania administracyjnego i istnienia przesłanek do nałożenia kary, ustalenia prawidłowego ustalenia przesłanek do nałożenia

kary pieniężnej, przyczyn nie złożenia informacji określonych w art. 180 g, kto i kiedy złożył zeznanie o wysokości osiągniętego przychodu 1.01. 2014 r. i 31.12.2014 r. oraz ustalenia czy spółka miała pełnomocnika lub prokurenta, a także przebiegu Zgromadzenia Wspólników powódki z dnia 28 lutego 2014 r. uznając, że okoliczności na które ma być przeprowadzony ten dowód albo są nieistotne dla rozstrzygnięcia, albo mogą być ustalone na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Mając na uwadze, że w niniejszej sprawie poza sporem jest, iż powód dopuścił się naruszenia obowiązku informacyjnego, wymienionego w art. 180g ust. 1 PT, spełnione zostały przesłanki z art. 209 ust. 1 pkt 28 PT (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji), uzasadniające nałożenie na powoda kary pieniężnej. Stosownie do tego przepisu, karze pieniężnej podlegał ten, kto nie wypełnia obowiązków wynikających z art. 180g. Odpowiedzialność przewidziana w przywołanym przepisie ma charakter obiektywny, tzn. jest ona niezależna od możliwości przypisania podmiotowi winy, czy też od stopnia jego winy w danym przypadku. Zarzucalność czynu związana jest bowiem z samym faktem popełnienia czynu o znamionach określonych we wskazanym przepisie prawa. Przesłankę winy uwzględnia się jedynie na etapie miarkowania kary pieniężnej, wpływa ona na wysokość tej kary

Przewidziana w art. 209 PT sankcja administracyjna jest stosowana przez Prezesa UKE automatycznie, na podstawie ustawy, a jej zastosowanie nie zależy od uznania organu. Sformułowanie użyte w tym przepisie Zarówno art. 209 PT, jak i art. 210 ust. 1 PT - poprzez użyte w nich sformułowania „**podlega** karze” oraz „karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, **nakłada** Prezes UKE” - sugerują, że ilekroć spełnione zostały przesłanki z art. 209 PT, Prezes Urzędu jest zobligowany do wymierzenia sankcji za popełnienie czynu o znamionach określonych we wskazanym przepisie. Decyzja o nałożeniu kary pieniężnej ma zatem charakter tzw. decyzji związanej, a przepisy prawa telekomunikacyjnego nie przewidują możliwości odstąpienia od wymierzenia kary.

Zgodnie z art. 210 ust. 1 PT, karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Natomiast według ust. 3, podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;
- 2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

W niniejszej sprawie Prezes UKE zastosował przepis art. 210 ust. 3 pkt 2 uznając, że złożone w toku postępowania administracyjnego informacje o przychodzie dotknięte są brakiem formalnym (niewykazanie, że osoba, która się podpisała pod pismem jest uprawniona do reprezentacji Spółki). Zatem jako podstawę wymiaru kary przyjęto kwotę 500.000 zł. Stanowisko to należy uznać, za prawidłowe. Powód pomimo wezwania nie złożył oświadczenia opatrzonego podpisem osoby uprawnionej do reprezentacji Spółki.

Oznacza to, że maksymalny pułap kary w niniejszej sprawie wynosił 15.000 zł. Zgodnie z art. 210 ust. 2. PT ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Wskazać należy, że kary wymierzone na podstawie art. 209 i 210 ustawy prawo telekomunikacyjne powinny mieć charakter zarówno represyjny, jak i prewencyjny, powinny bowiem przyczynić się do zapewnienia trwałego zaprzestania w przyszłości naruszania obowiązków nałożonych na przedsiębiorcę, aby zaś skutecznie zapobiegać próbom pojawienia się w przyszłości sprzecznych z ustawą zachowań, muszą być ustalone w wysokości odczuwalnej dla każdego z przedsiębiorców. Co do zakresu naruszenia Prezes UTK trafnie uznał, że przedsiębiorca nie realizując w ustawowym terminie obowiązku wskazanego w art. 180 g ust. 1 dopuścił się naruszenia przepisu prawa powszechnie obowiązującego, co stanowi o braku poszanowania obowiązującego porządku prawnego. Istotne jest również to, że obowiązki informacyjne zawarte w ustawie Prawo telekomunikacyjne umożliwiają Prezesowi UTK realizację obowiązków kontrolnych i w zakresie odpowiedzialności za funkcjonowanie rynku telekomunikacyjnego. Co do dotychczasowej działalności przedsiębiorcy trafnie uwzględniono jako okoliczność

obciążającą fakt uprzedniego ukarania przedsiębiorcy za niewypełnienie tego obowiązku za rok 2013, co przemawiało za podwyższeniem kary, skoro kara wymierzona w poprzednim postępowaniu w wysokości 500 zł nie spełniła swojego celu. Wskazać też należy, że wykonanie obowiązku informacyjnego za 2014 r. w lipcu 2016 r. (k. 49-51) na etapie postępowania sądowego nie może stanowić okoliczności łagodzącej wobec tak znacznego opóźnienia w jego wykonaniu.

Odnosząc się do możliwości finansowych i dokumentów dotyczących przychodu przedsiębiorcy za rok 2014 złożonych w toku postępowania sądowego wskazać należy, że wymierzona kara mieści się w ustawowej granicy 3% (maksymalny jej wymiar to (...) zł) i stanowi (...) przychodu spółki za rok 2014. Przyjęta na podstawie art. 210 ust 3 pkt 2 wysokość przychodu stanowiąca podstawę wymiaru kary w wysokości 500.000 zł była niższa od rzeczywistych przychodów osiągniętych przez niego w roku 2014. W ocenie Sądu nałożona kara była adekwatna do stwierdzonego ponownie naruszenia prawa, zakresu tego naruszenia i możliwości finansowych przedsiębiorcy.

Mając powyższe na względzie na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z - wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. - zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. O kosztach zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł orzeczono, na podstawie § 18 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., po. 461 j.t.) w zw. z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). W ocenie Sądu nie wystąpiły w niniejszej sprawie okoliczności uzasadniające zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.